

A. Gr. a.

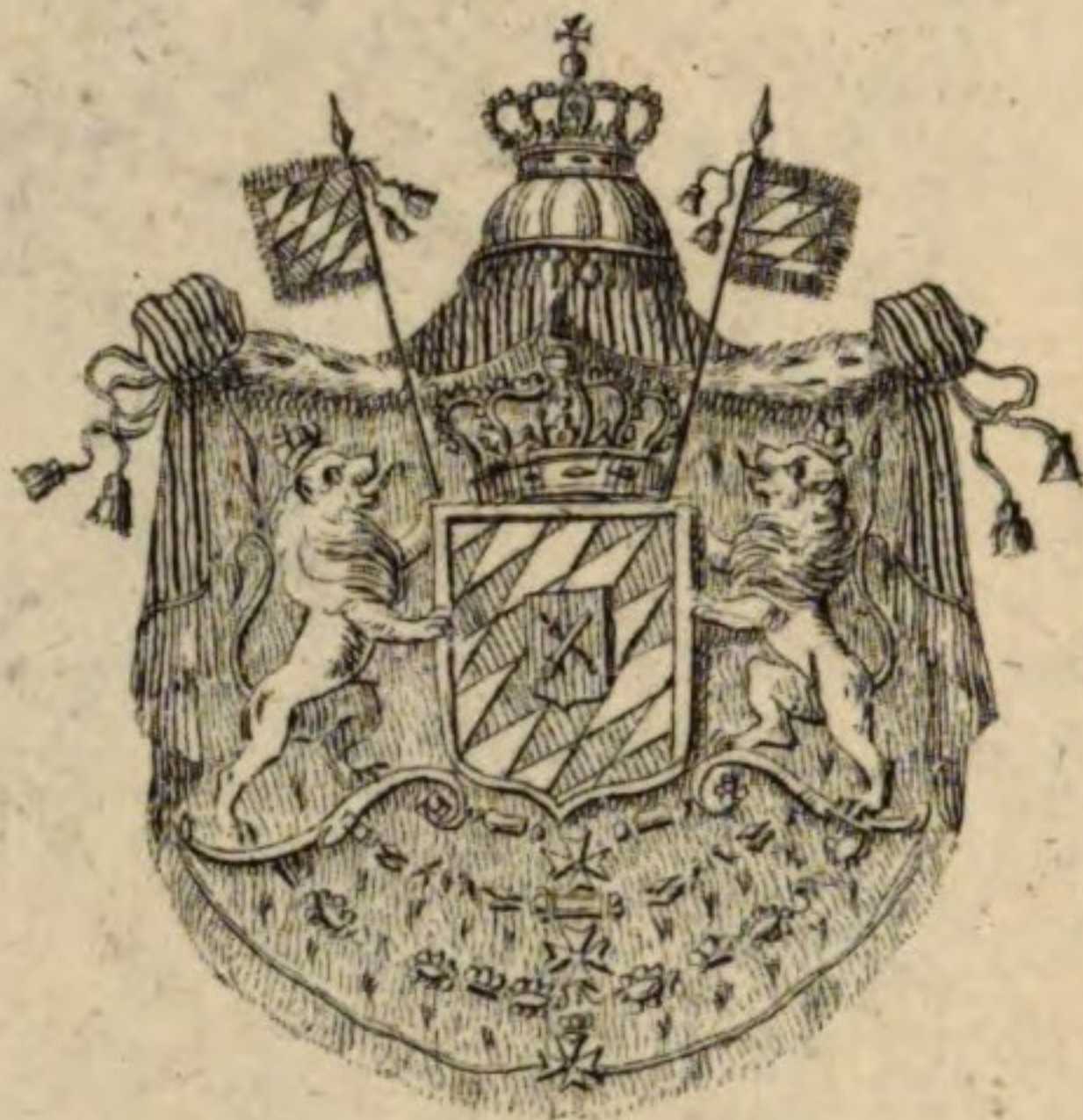
860

2
18

8

R. Gr. a. 860
~~937~~ eb.

Euripides



**BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.**

EURIPIDIS

M E D E A.

EDITIO STEREOTYPA.

B I P O N T I,

T Y P I S G E O R G I I R I T T E R I

1828.

347



ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΔΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ τροφός.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μήδειαν, ἐγ-
γυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασιλέως θυγατέρα
Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ Μήδεια φυγαδεύ-
σθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίνθου, παραιτησαμένη πρὸς
μίαν ἡμέραν μέναι, καὶ τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος
δῶρα διὰ τῶν παιδῶν πέμπει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυ-
σοῦν στέφανον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ
ὁ Κρέων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ ἀπόλλυται. Μήδεια
δὲ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀποκτείνασα ἐφ' ἄρματος δρακόν-
των πτερωτῶν ὁ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἔποχος γενομένη
ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας, κακεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίωνος
γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μή-
δεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσωνα νέον ποιήσῃ. περὶ δὲ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν
οὕτως.

αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἠβῶοντα,
γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πρᾶπίδεςσι,
φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου Τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ
τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή-
σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ἰάσωνα τρόπον
τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι γὰρ
αὐτὴν ὑπὸ τῇ πρίμνῃ τῆς Ἀργεῖς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι,
μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπι-
πεσούσης γοῦν τῆς πρίμνης τῷ Ἰάσωνι τελευτῆσαι αὐτὸν

Τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρωνος διασκευάσας, ὡς Δικαίάρχος τε περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεΐᾳ, ἀλλὰ πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰςβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν, καὶ ἡ ἐπεξεργασία, μὴδ' ἐν νάπαισι, καὶ τὰ ἐξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶτῳ κεχερῆσθαι, ὡς καὶ Ὀμηρος,

εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα. πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης. Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτυς, Θερισταὶ σάτυροι. οὐ σώζεται.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ

Μ Η Δ Ε Ι Α.

ΤΡΟΦΟΣ.

Εἶθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
ἀνδρῶν ἀριστέων οἳ τὸ πάγχρυσον δέρος 5
Πελία μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας,
ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος,
οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
πατέρα κατώκει τήνδε γῆν Κορινθίαν 10
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτὴ τε πάντα συμφέρονσ' Ἰάσονι,
ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ. 15
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν
γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεταιται,

γήμας Κρέοντος παῖδ', ὅς αἰσυννᾶ χθονός.

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη 20

βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται
οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.

κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, 25

ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,
οὔτ' ὅμμ' ἐπαίρουσ' οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·

ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέρην 30

αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμώζη φίλον
καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.

ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. 35

στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὀρῶσ' εὐφραίνεται.

δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύσῃ νέον·

βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς

πάσχουσ'· ἐγὼ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν

μὴ θηκτὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἥπατος, 40

[σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ', ἔν' ἔστρωται λέχος,]

ἢ καὶ τύραννον τὸν τε γήμαντα κτάνῃ,

κἄπειτα μείζω ξυμφορὰν λάβῃ τινά·

δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν

ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον ἄσεται. 45

ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι
στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι
κακῶν · νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν 50
ἔστηκας, αὐτὴ θρεομένη στυγερῇ κακῇ;
πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,
χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55

ἐγὼ γὰρ ἐς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνορος
ὥςθ' ἡμερὸς μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοῦραν ἄ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡΟΦΟΣ.

ζηλῶ σ' · ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε ·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐδέν · μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡΟΦΟΣ.

μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρεή, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν,
πессοὺς προσελθών, ἔνθα δὴ παλαίτατοι 70
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὥς τούςδε παῖδας γῆς ἑλᾶν Κορινθίας
ξὺν μητρὶ μέλλοι τῆςδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται 75
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
οὐκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖςδε δώμασιν φίλος.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀπωλόμεοθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἄτὰρ σύ γ', αὐτὰρ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τάδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·
ἄτὰρ κακός γ' ὦν ἐς φίλους ἀλίσκεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85
ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούςδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατήρ;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τούςδ' ἐρημώσας ἔχε, 90
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.

ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖςδ', ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαι τινα.
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι. 95

ΜΗΔΕΙΑ.

ἰώ,

δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν.

ΤΡΟΦΟΣ.

τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μάτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω, 100

καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦδος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω. 105

δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον

νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
 μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάζεται
 μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπανστος
 ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

110

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαῖ αἰαῖ.

ἔπαθον τλήμων ἔπαθον μεγάλων
 ἄξι' ὀδυρμῶν· ὧ κατάρατοι
 παῖδες ὅλοισθε στυγεράς ματρὸς
 ξὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἑρῆοι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἰὼ μοί μοι. ἰὼ τλήμων.

115

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
 μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἶμοι,
 τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
 δεινὰ τυράννων λήματα, καί πως
 ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
 χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν.

120

τὸ γὰρ εἰδίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
 κρεῖσσον· ἔμοιγ' οὖν, εἰ μὴ μέγਾਲως,
 ὀχυρῶς γ' εἴη καταγηρεράσκειν.

τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν
 τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῷ
 λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
 οὐδένα καιρὸν δύναται θνατοῖς·
 μείζονες δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ

125

δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

130

ΧΟΡΟΣ.

ἔκλυεν φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν

τᾶς δυστάνου

Κολχίδος, οὐδέ πω ἥπιος· ἀλλά, γεραιά,

λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλον γὰρ ἔσω μελάθρου

γόνον ἔκλυον·

135

οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,

ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.

ΤΡΟΦΟΣ.

οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρουῖδα τάδ' ἤδη.

τὸν μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,

140

ἢ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν

δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν

παραθαλπομένα φρένα μύθοις.

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαῖ·

διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία

βαίῃ· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

145

φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν,

βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα.

ΧΟΡΟΣ.

ἄϊες, ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς,

ἰαχὰν οἴαν ἃ δύστανος

μέλπει νύμφα;

τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλήστου

150

κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
σπεύσει θανάτου τελευτάν;
μηδὲν τόδε λίσσον.

εἰ δὲ σὸς πόσις

καινὰ λέχη σεβίζει,

155

κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου·

Ζεὺς σοι τόδε συνδικήσει. μὴ λίαν
τάκου δυρομένα σὸν εὐνέταν.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι,

160

λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις

ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον

πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'

αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,

οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν.

165

ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπενάσθην

αἰσχυρῶς, τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.

ΤΡΟΦΘΣ.

κλύεθ' οἷα λέγει κάπιβοᾶται

Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνά θ', ὅς ὄρκων

θνατοῖς ταμίας γενόμισται,

170

οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῇ

δέσποινα χόλον καταπαύσει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν

ἔλθοι, μύθων τ' ἀνδαθέντων

δέξαιτ' ὀμφάν,

175

εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν

καὶ λῆμα φρενῶν μεθεΐη.

μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν

180

δεῦρο πόρευσον οἴκων

ἔξω, φίλα καὶ τάδ' αὖδα·

σπεῦσον δέ τι πρὶν κακῶσαι τοὺς ἔσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμαῖται.

ΤΡΟΦΟΣ.

δρασθω τάδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δεσποιναν ἐμάν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμαθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφοὺς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οἵτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δείπνοις

εὔροντο, βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

εὔρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ᾠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουνσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι
 μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδειπνοὶ **200**
 δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν;
 τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ
 δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαχὰν αἶον πολύστονον γόων,
 λιγυρὰ δ' ἄχσα μογερὰ βοᾷ **205**
 τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμφον·
 θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα
 τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν,
 ἄν νιν ἔβασεν
 'Ελλάδ' ἐς ἀντίπορον **210**
 δι' ἄλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
 πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

ΜΗΔΕΙΑ.

Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοί τι μέμψησθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν **215**
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἀπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις οἱ δ' ἀφ' ἡσυχου ποδὸς
 δύσκλειαν ἐκτῆσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅς τις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχον ἐκμαθεῖν σαφῶς **220**
 στυγεῖ, δεδορκώς, οὐδὲν ἡδίκημένος.
 χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει
 οὐδ' ἀστὸν ἦνεσ' ὅς τις αὐθάδης γεγῶς

πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὕπο.

ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε **225**

ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήζω, φίλοι.

ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.

πάντων δ' ὅσ' ἔστ' ἐμψυχα καὶ γνώμην ἔχει **230**

γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·

ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ

πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος

λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν·

κἂν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν **235**

ἢ χρηστόν· οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰι

γυναιξίν, οὐδ' οἶόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.

ἐς καινὰ δ' ἤδη καὶ νόμους ἀφιγμένην

δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἴκοθεν,

ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτῃ. **240**

κἂν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμεναισιν εὖ

πόσις ξυνοικῇ, μὴ βία φέρων ζυγόν,

ζηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.

ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθεται ξυνών,

ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, **245**

ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικας τραπεῖς·

ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.

λέγουσι δ' ἡμᾶς ὥς ἀκίνδυνον βίον

ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρνανται δορί,

κακῶς φρονοῦντες· ὥς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα **250**
 στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σέ κ' αἶμ' ἤκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατρὸς δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων κοινωνία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος, ἀπολις οὔσ' ἱβρίζομαι **255**
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρον λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆςδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ, **260**
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἣν τ' ἐγήματο,
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ, **265**
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρενὶ μαιφονώτερα.

ΧΟΡΟΣ.

δράσω τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα, τῆςδ' ἀνακτα γῆς,
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. **270**

ΚΡΕΩΝ.

σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆςδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαντῇ τέκνα,

καὶ μή τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγον
 τοῦδ' εἰμί, κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλλω.

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαῖ· πανώλης ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
 κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
 τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον.

ΚΡΕΩΝ.

δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπίσχειν λόγους,
 μή μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.
 ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἱδρις, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρεῖισσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι, γύναι, 290
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μέγα στένειν.

ΜΗΔΕΙΑ.

φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἴργασται κακά.
 χρὴ δ' οὐποδ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· 295

χωρὶς γὰρ ἄλλης ἥς ἔχουσιν ἀργίας
φθόγον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι.
τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον **300**
κρείσσων νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
ἐγὼ δὲ καὐτῇ τῆςδε κοινωνῶ τύχης.
σοφῇ γὰρ οὔσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
[τοῖς δ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρου τρόπου]
τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ **305**
σὺ δ' οὖν φοβεῖ με μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
ὥστ' ἐς τυράννοὺς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν **310**
μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
νυμφεύετ', εὖ πράσσετε· τήνδε δὲ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικημένοι
σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι. **315**

ΚΡΕΩΝ.

λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ', ἀλλ' ἔστω φρενῶν
ὀρρώδία μοι μή τι βουλευῆς κακόν,
τοσῶδε δ' ἦσαν ἢ πάρος πέποιθα σοι
γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὖτως ἀνὴρ,
ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. **320**

ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ' ἔχεις τέχνην ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν, οὔσα δυσμενῆς ἐμοί.

ΜΗΔΕΙΑ.

μή, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡΕΩΝ.

λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαιοι ποτέ. 325

ΜΗΔΕΙΑ.

ἀλλ' ἐξελαῖς με, κοῦδέν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡΕΩΝ.

φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ πατρίς, ὥς σὺν κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

ΚΡΕΩΝ.

πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.

ΜΗΔΕΙΑ.

φεῦ φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330

ΚΡΕΩΝ.

ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗΔΕΙΑ.

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἵτιος κακῶν.

ΚΡΕΩΝ.

ἔρπ', ὦ ματαία, καί μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗΔΕΙΑ.

πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.

ΚΡΕΩΝ.

τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία. 335

ΜΗΔΕΙΑ.

μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον.

ΚΡΕΩΝ.

ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.

ΜΗΔΕΙΑ.

φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' οὖν βιάζει, κούκ ἀπαλλάσσει χθονός;

ΜΗΔΕΙΑ.

μίαν με μεῖναι τήνδ' ἕασον ἡμέραν

340

καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἧ φευξοῦμεθα,

παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ

οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.

οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ

πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχειν.

345

τοῦμοῦ γὰρ οὐ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,

κείνους δὲ κλαίω ξυμφορᾷ κεχρημένους.

ΚΡΕΩΝ.

ἥκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν,

αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·

καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι,

350

ὁμῶς δὲ τεύξει τοῦδε· προὔννεπώ δέ σοι,

εἰ σ' ἡ ἑπιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ

καὶ παιῖδας ἐντὸς τῆςδε τερμόνων χθονός,

θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὁδε.

νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἐφ' ἡμέραν μίαν·

355

οὐ γάρ τι δράσεις δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

δύστανε γύναι,
 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν,
 ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν 360
 ἐξευρήσεις,
 ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεια, κακῶν ἐπόρευσε.

ΜΗΔΕΙΑ.

κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
 ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω. 365
 ἔτ' εἴς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις,
 καὶ τοῖσι κηδεύασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
 δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεῦσαί ποτ' ἂν,
 εἰ μὴ τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
 οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἠψάμην χεροῖν. 370
 ὁ δ' ἐς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
 ὥστ', ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευματα
 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νε-
 κροῦς
 θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375
 πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοῦς,
 οὐκ οἶδ' ὅποιά πρῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
 ἢ θηκτὸν ὧσω φάσγιον δι' ἥπατος,

σιγῇ δόμους ἐσβᾶσ' ἵν' ἔστρωται λέχος. 380

ἀλλ' ἔν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι

δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,

θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.

κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν

σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385

εἶεν·

καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις

τίς γῆν ἄστυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους

ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμὸν δέμας;

οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,

ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ,

δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον· 390

ἣν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,

αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,

κτενῶ σφε τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.

οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἣν ἐγὼ σέβω

μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην, 395

Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,

χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγὼ σφι καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,

πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.

ἀλλ' εἴα· φείδου μηδὲν ὦν ἐπίσταςαι, 400

Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·

ἔρπ' ἐς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας.

ὀρᾶς ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν

τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἥλιου τ' ἄπο. 405
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 γυναῖκες, ἐς μὲν ἔσθλ' ἀμηχανώταται,
 κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, 410
 καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
 ἀνδράσι μὲν δόλιαί βουλαί, θεῶν δ'
 οὐκέτι πίστις ἄραρε.

τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν 415
 στρέψουσι φᾶμαι·

ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
 οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας ἔξει. 420
 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδᾶν
 τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.

οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας
 ὥπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425

Φοῖβος, ἀγήτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
 άχησ' ἄν ὕμνον

ἄρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν 430
 εἰπεῖν.

σύ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατράων ἐπλευσας
 μαινομένα κραδία, διδύμους ὀρίσασα πόντου
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα 435

ραίεις χθονί, τᾶς ἀνάνδρου

κοίτας ὀλέσασα λέκτρον
τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς
Ἑλλάδι τᾷ μέγала μένει, αἰθερία δ'
ἀνέπτα. 440

σοὶ δ' οὔτε πατρὺς δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, σῶν δὲ λέκτρων
ἄλλα βασιλεία κρείσσων 445
δόμοισιν ἐπέστα.

ΙΑΣΩΝ.

οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις
τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλευύματα,
λόγων ματαίων οὔνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450
κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ,
λέγουσ' Ἰάσων ὡς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ἃ δ' ἐς τυράννους ἐστὶ σοι λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
κάγω μὲν αἰὲ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφῆρουν, καί σ' ἐβουλόμην μένειν· 455
σὺ δ' οὐκ ἀνίης μωρίας, λέγουσ' αἰὲ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
ὅμως δὲ κάκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις

ἤκω, τὸ σὸν γε προσκοπούμενος, γύναι,
 ὥς μήτ' ἀχρήμων ξὺν τέκνοισιν ἐκπέσης 460
 μήτ' ἐνδεής του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
 κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γάρ σ' εἶπεῖν ἔχω 465
 γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,
 ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγώς ;
 [θεοῖς τε κάμοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει ;]
 οὗτοι δράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν, 470
 ἀλλ' ἢ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει'· εὖ δ' ἐποίησας μολῶν.
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. 475
 ἔσωσά σ', ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταῦτ' ὄν ξυνεισέβησαν Ἀργεῶν σκάφος,
 πεμφθέντα τάυρων πυρπνόων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι, καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γυνήν·
 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμφέπων δέρας 480
 σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄϋπνος ὢν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμούς
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἴωλκὸν ἰκόμην

ξύν σοι, πρόθυμος μάλλον ἢ σοφωτέρα, 485
 Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον Θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξεῖλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὧ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν
 προὔδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκθήσω λέχη,
 παίδων γεγώτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι, 490
 σύγγνωστ' ἂν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὅρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ Θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ ξύνοισθ' ἄ γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὢν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεῖρ, ἥς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνον,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
 κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μή τι πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς, 500
 ὅμως δ'· ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 οὓς σοὶ προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιαῖδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρονσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔδηκας ἀντὶ τῶνδε· θανμαστόν δέ σε 510

ἔχω πόσιν καὶ πιστὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, ξὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515

ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κίβδηλος ἦ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρή τὸν κακὸν διειδέναι,
 οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι; 520

ΧΟΡΟΣ.

δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.

ΙΑΣΩΝ.

δεῖ μ', ὥς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστροφόν
 ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λῖαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε ἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος
 λόγος διελθεῖν, ὥς Ἔρως σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦ μὲν ἐκσῶσαι δέμας.

ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ δῆσομαι λῖαν·
 ὅπῃ γὰρ οὖν ὤνησας, σὺ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω. 535

πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι, μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὔσαν Ἑλληνες σοφὴν,
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις **540**
 ὄροισιν ἦκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἶη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ ὅππῃσις ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι **545**
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
 ἃ δ' ἐς γάμους μοι βασιλικούς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δείξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σῶφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἄλλ' ἔχ' ἥσυχος. **550**
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων ξυμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὔρημ' εὖρον εὐτυχέστερον,
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίζεις, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, **555**
 καινῆς δὲ νύμφης ἱμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ὄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἄλλης γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι **560**
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκπαδὼν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν,
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 ἐς ταῦτ' οὖν δείην, καὶ ξυναρτήσας γένος
 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565
 ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς ;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 ἀλλ' ἐς τοσοῦτον ἤκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις ἐς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίδεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος ·
 χούτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟΡΟΣ.

Ἴῶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους ·
 ὅμως δ' ἔμοιγε, κεῖ παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει ·
 γλώσση γὰρ αὐχῶν τ' ἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν · ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένη
 λέγειν τε δεινός · ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος. 585

χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων

ΙΑΣΩΝ.

καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρετεῖς λόγῳ,
εἰ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑΣΩΝ.

εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέων, ἃ νῦν ἔχω,
ἀλλ', ὥςπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω 595
σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασιν.

ΜΗΔΕΙΑ.

μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος,
μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζοι φρένα.

ΙΑΣΩΝ.

οἶσθ' ὥς μετείξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ ; 600
τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει.

ΜΗΔΕΙΑ.

ῥβριζ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.

ΙΑΣΩΝ.

αὐτὴ τάδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;

ΙΑΣΩΝ.

ἀράς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη.

ΜΗΔΕΙΑ.

καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.

ΙΑΣΩΝ.

ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλείονα.

ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ στυγῇ φυγῆς 610

προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,

λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερί,

ξένοις τε πέμπειν ξύμβολ', οἳ δρᾶσουσί σ' εὔ.

καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·

λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615

ΜΗΔΕΙΑ.

οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἂν,

οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μηδ' ἡμῖν δίδου·

κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

ΙΑΣΩΝ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,

ὥς πάνθ' ὑποურγεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω· 620

σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδία

φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.

ΜΗΔΕΙΑ.

χώρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης

αἶρει, χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·

γύμφεν'· ἴσως γάρ, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625

γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον

ΧΟΡΟΣ.

ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν

ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν

οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν

ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλις ἔλθοι

630

Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτω.

μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ

χρυσέων τόξων ἐφείης

ἡμέρῳ χρίσας ἄφνικτον οἰστόν.

στέργοι δέ με σωφροσύνα,

635

δώρημα κάλλιστον θεῶν·

μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-

γὰς ἀκόρεστά τε νείκη

θυμὸν ἐκπλήξας ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις

προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ-

640

πτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ'

ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.

ὦ πατρίς, ὦ δῶμά τ' ἐμόν,

μὴ δῆτ' ἀπολις γενοίμαν

τὸν ἀμαχανίας ἔχουσα δυσ-

645

πέρατον αἰῶν'

οἰκτροτάτων ἀχέων.

θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην

ἡμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-

χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ

650

γᾶς πατρίας στέρεσθαι.
 εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων
 μύθων ἔχομεν φράσασθαι.
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις ᾤκτει-
 ρεν παθοῦσαν
 δεινότατον παδέων.
 ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτῳ πάρεστι
 μὴ φίλους τιμᾶν, καθαρὰν ἀνοί-
 ξαντα κλῆδα φρενῶν· ἐμοὶ
 μὲν φίλος οὔποτ' ἔσται.

660

ΑΙΓΕΤΣ.

Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
 κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
 Λίγεῦ. πόθεν γῆς τῆςδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;

665

ΑΙΓΕΤΣ.

Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δ' ὀμφαλὸν γῆς δεσπιωδὸν ἐστάλης;

ΑΙΓΕΤΣ.

παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗΔΕΙΑ.

πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' αἰεὶ τείνεις βίον; 670

ΑΙΓΕΤΣ.

ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη·

ΜΗΔΕΙΑ.

δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἄπειρος ὢν;

ΑΙΓΕΤΣ.

οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι,

ΑΙΓΕΤΣ.

σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. 675

ΜΗΔΕΙΑ.

Θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι Θεοῦ;

ΑΙΓΕΤΣ.

μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ Θέμις κλύειν.

ΑΙΓΕΤΣ.

ἄσκοῦ με τὸν προὔχοντα μὴ λῦσαι πόδα

ΜΗΔΕΙΑ.

πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα; 680

ΑΙΓΕΤΣ.

πρὶν ἂν πατρώαν αὖθις ἐστίαν μόλω.

ΜΗΔΕΙΑ.

σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

ΑΙΓΕΤΣ.

Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.

ΜΗΔΕΙΑ.

παῖς, ὥς λέγουσι, Πέλοπος εὐσεβέσμιτος.

ΑΙΓΕΤΣ.

τούτῳ Θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω. 685

ΜΗΔΕΙΑ.

σοφὸς γὰρ ἄνῃρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΑΙΓΕΥΣ.

κᾶμοιγε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.

ΑΙΓΕΥΣ.

τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;

ΜΗΔΕΙΑ.

Αἰγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πάσις.

690

ΑΙΓΕΥΣ.

τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθών.

ΑΙΓΕΥΣ.

τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.

ΜΗΔΕΙΑ.

γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.

ΑΙΓΕΥΣ.

ἦ γὰρ τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε;

695

ΜΗΔΕΙΑ.

σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.

ΑΙΓΕΥΣ.

πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;

ΜΗΔΕΙΑ.

μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφν φίλοις.

ΑΙΓΕΥΣ.

ἴτω νυν, εἴπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν.

700

ΑΙΓΕΤΣ.

δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.

ΜΗΔΕΙΑ.

Κρέων, ὃς ἄρχει τῆςδε γῆς Κορινθίας.

ΑΙΓΕΤΣ.

ξυγγνωστὰ μεντάρ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.

ΑΙΓΕΤΣ.

πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705

ΜΗΔΕΙΑ.

Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.

ΑΙΓΕΤΣ.

ἐᾶ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.

ΜΗΔΕΙΑ.

λόγῳ μὲν οὐχί, καρδίᾳ δὲ βούλεται.

ἀλλ' ἄντομαί σε τῆςδε πρὸς γενειάδος

γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσία τε γίγνομαι, 710

οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,

καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,

δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.

οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος

γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715

εὔρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἶον εὔρηκας τόδε·

παύσω δέ σ' ὄντ' ἀπαιδα, καὶ παίδων γονὰς

σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.

ΑΙΓΕΤΣ.

πολλῶν ἑκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς.

720

ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὢν.

τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·

725

ἐκ τῆςδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμούς ἐλθῆς δόμους,
μενεῖς ἄσυλος, κοῦ σε μὴ μεθῶ τινι.

ἐκ τῆςδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·

ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.

730

ΜΗΔΕΙΑ.

ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

ΑΙΓΕΤΣ.

μῶν οὐ πέποιδας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;

ΜΗΔΕΙΑ.

πέποιδα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος
Κρέων τε. τούτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς,
ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·

735

λόγοις δὲ συμβὰς καὶ θεῶν ἀνώμοτος,
φίλος γένοι' ἂν κάπικηρυκεύμασι

τάχ' ἂν πίθοιο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆς

τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός. 740

ΑΙΓΕΤΣ.

πολλὴν ἔλεξας, ὦ γύναι, προμηθεῖαν·
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς. 745

ΜΗΔΕΙΑ.

ὄμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς
τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.

ΑΙΓΕΤΣ.

τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

ΜΗΔΕΙΑ.

μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
μήτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν 750
χρήζῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙΓΕΤΣ.

ὄμνυμι Γαῖαν Ἥλιον θ' ἀγνὸν σέβας
θεούς τε πάντας ἐμμένειν ἅ σου κλύω.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἄρκεϊ· τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ ὑμμένων πάθοις;

ΑΙΓΕΤΣ.

ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755

ΜΗΔΕΙΑ.

χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει
καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὥς τάχιστ' ἀφιξομαι,
πράξας ἂ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σ' ὁ Μαίᾱς πομπαῖος ἄναξ
 πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοϊαν
 σπεύδεις κατέχων πράξιαις, ἐπεὶ
 γενναῖος ἀνὴρ,

760

Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
 νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
 γενησόμεσθα, κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
 νῦν δ' ἐλπίς ἐχθροῦς τοὺς ἐμοὺς τίσειν Δίκην.

765

οὗτος γὰρ ἄνθρωπος ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων,
 ιολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.

770

Ἰδὲ δὲ πάντα τὰμά σοι βουλευμάτων
 λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.

πέμψας ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
 εἰς οὔψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι·

775

μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχειν,
 γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
 καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·

παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι,
 οὐχ ὥς λιτοῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καδυβρίσαι,
 ἢ ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

780

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
 νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα, 785
 [λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·]
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιδῇ χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὃς ἂν δίγῃ κόρης·
 τοιοῖςδε κρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον· 790
 ὦμωξά δ' οἶον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τὰμ'· οὐτις ἐστὶν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάπωνος
 ἔξειμι γαίης, φιλτάτων παίδων φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελάσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκός ἐστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἠνίκ' ἐξελίμπανον 800
 δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγοις
 πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν ξὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς 805
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεὶς με φάυλην κᾶσθενῇ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοιςιν εὐμενῇ·

τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.

810

ΧΟΡΟΣ.

ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς.

815

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ κταγεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;

ΜΗΔΕΙΑ.

οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀδλιωτάτη γυνή.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἴτω· περισσοὶ πάντες οὐ'ν μέσῳ λόγοι.

ἀλλ' εἴα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσωνα.

820

ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.

λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,

εἵπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι,

καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς

825

χώρας ἀπορθήτου τ' ἀποφερβόμενοι

κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου

βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποδ' ἀγνάς

830

ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι

ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς 835
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμένην
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
 ἡδυπνόους αὔρας· αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην 840
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνέργους, 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὁσίαν μετ' ἄλλων;
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἶον αἶρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντες
 πάντως ἱκετεύομεν,
 μὴ τέκνα φονεύσης. 855
 πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
 χειρὶ τέκνων σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψει,
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα ποσβαλοῦσα 860
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 σχήσεις φόνου; οὐ δύνασαι,
 παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων,

τέγξαι χέρα φοινίαν
ἐν τλάμονι θυμῷ.

865

ΙΑΣΩΝ.

ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς
οὐκ ἂν γ' ἀμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι,
τί χρῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗΔΕΙΑ.

Ἰᾶσον, αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρημένων
συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν 870
εἰκός σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείργασται φίλα
ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
κἀλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὔ,
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καδίσταμαι 875
πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφωρότατα,
γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα 880
φεύγοντας ἡμαῶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
ταῦτ' ἐννοηθεῖς' ἡσδόμην ἀβουλίαν
πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν οὖν ἐπαινῶ, σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς
κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει,

νύμφην τε κηδεύουσαν ἴδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναῖκες· οὐκ οὐν χρή' σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς, 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεσθα, καί φαμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τάδε.
 ὦ τέκνα, τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἔχθρας ἐς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν·
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900

ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὄψιν τερείνων τήνδ' ἔπλησα δακρύων. 905

ΧΟΡΟΣ.

κἄμοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ πρόβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑΣΩΝ.

αἰνῶ, γύναι, τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος,
 γάμους παρεμπολῶντος ἀλλοίους, πόσει. 910
 ἀλλ' ἐς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,

ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 βουλήν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σώφρονος.
 ὑμῶν δέ, παῖδες, οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν·

915

οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆςδε γῆς Κορινθίας
 τὰ πρῶτ' ἔσεσθαι ξὺν κασιγνήτοις ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
 κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

920

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.

925

ΙΑΣΩΝ.

θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΜΗΔΕΙΑ.

δράσω τάδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ καπὶ δακρύοις ἔφν.

ΙΑΣΩΝ.

τί δή, τάλαινα, τοῖςδ' ἐπιστένεις τέκνοις;

ΜΗΔΕΙΑ.

ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξεύχου τέκνα,
 ἐς ἡλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε.

930

ἀλλ' ὧν περ οὕνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.

ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
 κάμοι τάδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς, 935
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενῆς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆςδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. 940

ΙΑΣΩΝ.

οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρη.

ΜΗΔΕΙΑ.

σὺ δ' ἄλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναῖκα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑΣΩΝ.

μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία. 945

ΜΗΔΕΙΑ.

ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι καὶ γὰρ πόνον
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ', ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνδρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολὺ,
 λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσεῖλατον
 παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν, 950
 κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινα.
 εὐδαιμονήσει ὃ' οὐχ ἐν ἄλλὰ μυρία,
 ἀνδρὸς τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς' ὀμεννέτου,
 κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποδ' Ἥλιος
 πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκχόνοισιν οἷς. 955

λάζυσθε φερνάς τάςδε, παῖδες, ἐς χέρας,
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νύμφῃ δότε
φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

ΙΑΣΩΝ.

τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶζε, μὴ δίδου, τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΜΗΔΕΙΑ.

μὴ μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοῦς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. 965
κεῖνῃς ὁ δαίμων, κεῖνα νῦν αὖξει θεός,
νέα τυραννεῖ, τῶν δ' ἐμῶν παῖδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ', ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότην γ' ἐμήν, 970
ἱκετεύετ', ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
ἐς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.
ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζόας,
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδесμῶν

δέξεται δύστανος ἄταν·

ξανθα δ' ἀμφὶ κόμα δή·

980

σει τὸν "Αἶδα κόσμον αὐτά γ'

ἐν χεροῖν λαβοῦσα.

πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλον

χρυσότενκτόν τε στέφανον περιδέσθαι·

νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.

985

τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται,

καὶ μοῖραν θανάτου προς-

λήψεται δύστανος· ἄταν δ'

οὐχ ὑπεκδραμεῖται.

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυμφε κηδεμῶν τυ-

ράννων,

990

· παισὶν οὐ κατειδῶς

ὀλέθριον βιοτὰν προσάγεις, ἀλόχῳ

τε σᾶ στυγερόν θάνατον.

δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει.

995

μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα

παίδων

μᾶτερ, ἃ φονεύσεις

τέκεα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,

ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως

1000

ἄλλα ξυνοικεῖ πόσις ξυνεύνω.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

δέσποιν', ἀφεῖνται παῖδες οἶδε σοὶ φυγῆς,

καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμένῃ χεροῖν

ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τὰ κεῖθεν τέκνοις.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἔα.

1005

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἥνικ' εὐτυχεῖς;
[τί σὴν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
οὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;]

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαῖ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τάδ' οὐ ξυνῶδὰ τοῖσιν ἐξηγγελλέμενοις.

ΜΗΔΕΙΑ.

αἰαῖ μάλ' αὖθις.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010

ΜΗΔΕΙΑ.

ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;

ΜΗΔΕΙΑ.

πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχαιησάμην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015

ΜΗΔΕΙΑ.

ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὗτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
κούφως φέρειν χρή θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗΔΕΙΑ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρή κατ' ἡμέραν. 1020
ὦ τέκνα, τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀδλίαν ἐμὲ
οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἔστερημένοι.
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
πρὶν λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεδρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνοις, 1030
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μήν ποθ' ἦ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἔστερημένη
λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040

τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἵχεται,
 γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὥς εἶδον τέκνων,
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. **1045**
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλευματα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀζημίους;
1050
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
 χωρεῖτε παῖδες ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 δέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι δύμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
1055
 ᾠ ᾠ.

μὴ δῆτα, Συμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδὴν νερτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι πότ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ **1060**
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 [πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.]
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε **1065**

νύμφη τύραννος ὀλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὦ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. **1070**
 ὦ φίλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
 εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἡδιστον τέκνων. **1075**
 χωρεῖτε, χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
 οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅς περ μεγίστων αἵτιος κακῶν βροτοῖς. **1080**

ΧΟΡΟΣ.

πολλάκις ἤδη διὰ λεπτοτέρων
 μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
 ἤλθον μείζους ἢ χρὴ γενεάν
 θῆλυν ἐρευνᾶν· ἀλλὰ γὰρ ἔστιν
 μοῦσα καὶ ἡμῖν, ἣ προσομιλεῖ **1085**
 σοφίας ἕνεκεν· πάσαισι μὲν οὐ·
 παῦρον γὰρ δὴ γένος ἐν πολλαῖς
 εὖροις ἂν ἴσως
 κοῦκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
 καί φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν **1090**

πάμπαν ἄπειροι μὴδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γεγενημένων.

οἱ μὲν γ' ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύναν
 εἶδ' ἡδὺ βροτοῖς εἶτ' ἀνιαρὸν
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες

1095

πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
 οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς,
 βίότόν θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἶτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἶτ' ἐπὶ χρηστοῖς

μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
 πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίότόν θ' εὖρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Ἀΐδαν

1105

1110

Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παίδων ἕνεκεν

θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

1115

ΜΗΔΕΙΑ.

φίλαι, πάλαι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
 καραδοκῶ τὰ κεῖθεν οἷ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

1120

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰργασμένη
 Μήδεια, φεῦγε, φεῦγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦς' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί δ' ἄξιόν μοι τῆςδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
 Κρέων δ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὑπο.

1125

ΜΗΔΕΙΑ.

κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστίαν ἠκισμένην
 χαίρεις κλύουσα, κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;

1130

ΜΗΔΕΙΑ.

ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὦλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψειας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

1135

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικούς δόμους,
 ἥσθημεν οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρὶν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὑπο
 ὑτέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προῦκαλύψατ' ὄμματα,
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσαχθεῖς εἰσόδους· πόσις δὲ σὺς
 ὀργάς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος, 1150
 λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὗςπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα, καὶ παραιτήσεται πατρὸς
 φυγὰς ἀφείναι παισὶ τοῖςδ' ἐμὴν χάριν; 1155
 ἣ δ' ὥς ἐξεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπίσχετο,
 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις, 1160

λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κᾶπειτ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπουμένη.
 τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θεᾶμ' ἰδεῖν·
 χροιάν γὰρ ἀλλάξασα λεχοῖα πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα, καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραιὰ προσπόλων, δόξασά που
 ἦ Πανὸς ὀργὰς ἦ τινὸς θεῶν μολεῖν,
 ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὄρᾱ κατὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσας, αἵμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ· 1175
 εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐδὺς δ' ἦ μὲν ἐς πατρός δόμους
 ὥρμησεν, ἦ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφοράν· ἅπασα δὲ
 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνδήπτετο·
 ἦ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἦ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο. 1185
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος

Δαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγον πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη, **1190**
 σείουσα χαίτην κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥίψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δὲς τόσως τ' ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας ξυμφορᾷ νικωμένη, **1195**
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὐτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὐτ' εὐφρὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατός, συμπεφυρμένον πυρί,
 σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ **1200**
 γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρρεον,
 δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος διγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατὴρ δ' ὁ τλήμων ξυμφορᾶς ἀγνωσίῃ
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ· **1205**
 ὥμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κυνεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὥδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σεθεν
 τίθησιν; οἴμοι, ξυνθάνοιμί σοι, τέκνον. **1210**
 ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,

προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὁ μὲν γὰρ ἦδε λ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιὰς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέσβη καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 πεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατήρ 1220
 πέλας, ποδεινὴ δακρύοισι συμφορά.
 καί μοι τὸ μὲν σὺν ἐκποδῶν ἔστω λόγον·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφὴν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν·
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρύέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὐ. 1230

ΧΟΡΟΣ.

ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
 κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
 ὦ τλῆμον, ὥς σου ξυμφορὰς οἰκτείρομεν,
 κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἄιδου δόμους
 οἷχει γάμων ἑκατι τῶν Ἰάσονος. 1235

ΜΗΔΕΙΑ.

φίλαι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστά μοι

παῖδας κτανούσῃ τῆςδ' ἀφορμαῖσθαι χθονός,
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερσί.

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρὴ, 1240
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.

ἀλλ' εἴ' ὀπλίζου, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;

ἄγ', ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λάβε ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου, 1245

καὶ μὴ κακισθῆς, μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων,
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε

λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κἄπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή. 1250

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεν' ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνον·

τᾶς σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς 1255

ἔβλασταν, θεῶν δ' αἵματι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλὰ νιν, ὦ φάος διογενές, κάτειρ-
γε, κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φονίαν
τάλαινάν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων. 1260

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,

μάταν ἄρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ
κυνεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρᾶν ἀξενώτάταν ἐσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς

1265

χόλος προσπίτνει, καὶ δυσμενῆς

φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιά-
σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξυνω-

δὰ θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ.

1270

ΠΑΙΣ ἁ.

οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΠΑΙΣ β'.

οὐκ οἶδ', ἀδελφὲ φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων;

ἰὼ τλαῖμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.

παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον

1275

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ.

ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξατ'· ἐν δέοντι γάρ·

ὥς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟΡΟΣ.

τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-

ρος, ἅτις τέκνων ὄν ἔτεκες

1280

ἄροτον αὐτόχειρι μοίρᾳ κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος

γυιαῖκ' ἐν φίλοις χεῖρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἴνῳ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ
τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παίδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ 1290

γυναικῶν λέχος πολύπονον,

ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά..

ΙΑΣΩΝ.

γυναῖκες, αἱ τῆςδ' ἐγγυὺς ἔστατε στέγης,

ἄρ' ἐν δόμοισιν ἡ τὰ δεῖν' εἰργασμένη

Μήδεια τοῖςδέ γ', ἡ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295

δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,

ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,

εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.

πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς

ἄθῳος αὐτὴ τῶνδε φεύξασθαι δόμων; 1300

ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω

κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,

ἐμῶν δὲ παίδων ἤλθον ἐκσῶσαι βίον,

μή μοί τι δράσῃσ' οἱ πρόσῃκοντες γένει,

μητρῴον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμον, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας,

Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τοῦςδ' ἂν ἐφθέγξῃ λόγους.

ΙΑΣΩΝ.

τί δ' ἔστιν; ἤπου καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλει;

ΧΟΡΟΣ.

παῖδες τέθνασι χειρὶ μητρῶα σέθεν.

ΙΑΣΩΝ.

οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310

ΧΟΡΟΣ.

ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.

ΙΑΣΩΝ.

ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;

ΧΟΡΟΣ.

πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.

ΙΑΣΩΝ.

χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,

ἐκλύεθ' ἄρμούς, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν, 1315

τούς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.

ΜΗΔΕΙΑ.

τί τάςδε κινεῖς ἀναμοχλεύεις πύλας,

νεκρούς ἐρευνῶν καὶ μὲ τὴν εἰργασμένην;

παῦσαι πόνον τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,

λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 1320

τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ

δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

ΙΑΣΩΝ.

ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι

θεοῖς τε καὶ μοῖ παντί τ' ἀνθρώπων γένει,

ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325

ἔτλης τεκοῦσα, καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας.

καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.

ὅλοι· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότε οὐ φρονῶν
ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς **1330**

Ἑλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, κακὸν μέγα,
πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐδρέψατο.

τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,

τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. **1335**

ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.

οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνὴ
ἔτλη ποδ', ὧν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ **1340**

γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσι
δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος. **1345**

ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μισαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
ὅς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
οὐ παῖδας οὐς ἔφυσα κάξεδρεψάμην

ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. **1350**

ΜΗΔΕΙΑ.

μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖςδ' ἐναντία

λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἠπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἶά τ' εἰργάσω·
 σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τὰμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
 οὔθ' ἢ τύραννος οὔθ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατὶ τῆςδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς τοῦτα καὶ Λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει,
 καὶ Σκύλλαν ἢ Τυρσηνὸν ὥκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνδρηψάμην. 1360

ΙΑΣΩΝ.

καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

ΜΗΔΕΙΑ.

σάφ' ἴσθι· λυεῖ δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ ᾔγγελᾳς.

ΙΑΣΩΝ.

ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.

ΜΗΔΕΙΑ.

ὦ παῖδες, ὡς ὄλεσθε πατρώα νόσφ.

ΙΑΣΩΝ.

οὔτοι νιν ἤμῃ δεξιὰ γ' ἀπώλεσεν.

1365

ΜΗΔΕΙΑ.

ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμῆτες γάμοι.

ΙΑΣΩΝ.

λέχους σφε κῆξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;

ΜΗΔΕΙΑ.

σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;

ΙΑΣΩΝ.

ἥτις γε σῶφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.

ΜΗΔΕΙΑ.

οἶδ' οὐκέτ' εἰσί· τοῦτο γάρ σε δήξεται. 1370

ΙΑΣΩΝ.

οἶδ' εἰσίν, οἴμοι, σῶ κάρα μιάστορες.

ΜΗΔΕΙΑ.

ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.

ΙΑΣΩΝ.

ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.

ΜΗΔΕΙΑ.

στυγεῖ· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.

ΙΑΣΩΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί. 1375

ΜΗΔΕΙΑ.

πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ καὶ γὼ θέλω.

ΙΑΣΩΝ.

θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,

φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος ἀκραίας θεοῦ,

ὥς μὴ τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380

τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου

σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάψομεν

τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.

αὐτὴ δὲ γαῖαν εἴμι τὴν Ἑρεχθέως,

Αἰγείῃ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385

σὺ δ', ὥςπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,

Ἄργοῦς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,

πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων.

ΙΑΣΩΝ.

ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη.

1390

ΜΗΔΕΙΑ.

τίς δὲ κλύει σου Θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

ΙΑΣΩΝ.

φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗΔΕΙΑ.

στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑΣΩΝ.

στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.

1395

ΜΗΔΕΙΑ.

οὔπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑΣΩΝ.

ὦ τέκνα φίλτατα.

ΜΗΔΕΙΑ.

μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑΣΩΝ.

κᾶπειτ' ἔκτας;

ΜΗΔΕΙΑ.

σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑΣΩΝ.

κίαι· φίλιον χρήζω στόματος

παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι.

1400

ΜΗΔΕΙΑ.

νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάζει,
τότ' ἀπώσάμενος.

ΙΑΣΩΝ.

δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗΔΕΙΑ.

οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρρίπται.

ΙΑΣΩΝ.

Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαννόμεθ', **1405**
οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆςδε λεαίνης;
ἀλλ' ὅποσον γοῦν πάρα καὶ δύναμαι
τάδε καὶ θρηνηῖ κάπιθοάζω,
μαρτυρόμενος δαίμονας ὥς μοι **1410**
τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις
ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,
οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, **1415**
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὔρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΠΙΛΟΓΗ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

πρὸς τὸν ἀδελφόν

καὶ τὴν ἀδελφήν

ΕΠΙΛΟΓΗ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

πρὸς τὸν ἀδελφόν

καὶ τὴν ἀδελφήν

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

πρὸς τὸν ἀδελφόν

καὶ τὴν ἀδελφήν

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ΕΠΙΛΟΓΗ

πρὸς τὸν ἀδελφόν

καὶ τὴν ἀδελφήν

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

ἡ δὲ ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ἐστὶν ὡς ἀκολουθεῖ

J. BUCH

J. BUCH

J. BUCH

Euripides,

Medea stereotypa

Bipontum 1828

A.gr.a. 860

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10233022-0